

УДК
687.256.001

Крістіна ЧЕРНИЧКО (ЧОРНИЙ),
Валерія КУРАКСІНА, Сергій БЕРЕЗНЕНКО
Київський національний університет технологій та дизайну,
Україна

СУЧАСНІ МЕТОДИ КОНСТРУЮВАННЯ ЖІНОЧИХ КОРСЕТНИХ ВИРОБІВ

Мета. Метою роботи є дослідження особливостей методів конструювання жіночих корсетних виробів.

Ключові слова: корсетні вироби, білизна, сегмент.

Постановка завдання. Дослідити особливості сучасних методів конструювання жіночих корсетних виробів.

Методи досліджень. Під час дослідження проведено аналіз сучасних методів конструювання жіночих корсетних виробів та їх особливості.

Результати досліджень. Корсет є необхідним предметом жіночого туалету, який має багатовікову історію. За допомогою корсету та інших доповнень люди здавна намагалися підкреслити красу природних форм жіночого тіла або маскувати їх, надавши фігурі бажані пропорції, а костюму – модні силуетні форми. Конструкції корсетних виробів не тільки копіюють зовнішню форму фігури людини, а й виробляють певну деформацію тіла, сприяючи естетичному його оформленню. Корсетні вироби істотно впливають на здоров'я, працездатність, настрої і є своєрідним каркасом для побудови інших видів жіночого одягу, визначаючи багато в чому форму тіла та зовнішній вигляд людини [1, 2].

Корсетні вироби в загальновідомих класифікаціях відносять до класу побутового одягу, деякі з них визначають як лікувальні, профілактичні. Ці вироби, перш за все, забезпечують виконання утилітарно-практичної функції, яка полягає у фіксації окремих частин тіла в певному положенні або наданні їм певної форми, тобто корекції статури. Лікувальні та профілактичні корсетні вироби застосовують у побутовій і лікувальній практиках для фіксації, підтримки, розвантаження, корекції, створення потрібного положення окремих частин; для компенсації втрачених функцій організму людини у зв'язку із змінами хребта, мускулатури [3].

Сучасний асортимент корсетних виробів великий, він включає значну кількість різних за значенням, конструкції, виду матеріалів виробів.

Корсетні вироби відносяться до щільно прилеглої білизни, тому до конструкції, вибору матеріалів і обробки швів, а також правильної посадки цих виробів на фігурі пред'являються підвищені вимоги. Вони повинні мати властивості, що обумовлюються конкретними вимогами, що впливають з їхнього призначення. Найбільш важливими для проектування корсетних виробів є ергономічні та естетичні вимоги.

Корсетні вироби повинні бути зручними, не обмежувати рухів і не завдавати неприємних і больових відчуттів при носінні. Форма і розміри корсетних виробів значно впливають на здоров'я і працездатність людини і тому вони повинні суворо відповідати її статури.

Для сучасного процесу проектування корсетних виробів промислового виробництва характерним є те, що не враховується реально існуюча різноманітність форм фігур населення, а це, в свою чергу, приводить до зменшення попиту споживачів у товарах вітчизняного виробництва. Над питаннями внесення сучасних антропометричних даних при розробці конструкції працювали такі науковці, як Т. В. Цимбал, Т. М. Баранова, Н. Ф. Корнева, Г. О. Краснухіна [4].

Для отримання складної об'ємної форми корсетні вироби виготовляють із великої кількості деталей. Кількість, розміри та форма, а також матеріал деталей визначають різноманітність видів та конструкцій корсетних виробів. У кожній групі виробів можна назвати типові конструкції основних деталей.

Щоб отримати антропометричну характеристику типів жіночих фігур для конструювання корсетних виробів складено програму вимірів, що дозволяє врахувати ряд розмірних ознак, які не є необхідними при конструюванні одягу інших видів, але важливі для конструювання корсетних виробів. З метою вдосконалення системи конструювання корсетних виробів проведено обстеження за програмою, що включає 95 розмірних ознак. Особливу увагу приділено формі та розмірам грудної залози та вибору таких поєднань провідних розмірних ознак, які б забезпечили найбільшу задоволеність жіночого населення в цьому виді виробів. Зважаючи на те, що ступінь зв'язку між основними розмірними ознаками верхньої та нижньої частини тіла жіночої фігури невелика, а ступінь відповідності корсетних виробів фігурі має бути дуже високою, були створені антропологічні стандарти окремо для верхньої та нижньої частин тіла.

У запропонованому методі вирішуються завдання підвищення точності побудови, отримання необхідного ступеня прилягання та забезпечення комфортності корсетного виробу. Ця методика

конструювання включає побудову розгортки поверхні тіла людини з використанням базисної сітки креслення в полярній системі координат. Найбільш поширеним методом проектування одягу є побудова в декартовій системі координат, під час якої точки визначаються з допомогою координатних осей.

Побудова креслення починається з побудови одного сегмента, визначаючи його ширину лініями талії T_0T_1 і грудей A_0A_1 . Сегмент є $1/8$ частиною половини конструкції корсету (рис.1).

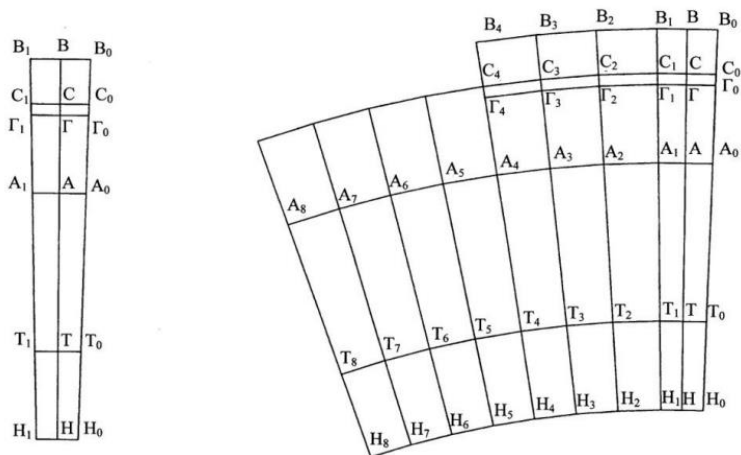

Рис.1. Побудова сегмента та базової сітки креслення корсету

Для визначення загальної довжини сегмента його вертикальні лінії продовжують вгору і вниз і відкладають на них відрізки, що визначають положення горизонталів рівня соскових точок А-Г, рівня пахвових западин А-С, рівня верху корсету А-В, рівня низу корсету. Становище цих рівнів розраховують з використанням стандартної розмірної ознаки d_B (вертикальний діаметр грудної залози). Лінія низу корсету визначається моделлю і може розташовуватись на будь-якій відстані між лініями талії та стегон. Для того, щоб отримати розгортку корсету у вигляді конуса, зверненого основою догори, необхідно прилаштувати 8 сегментів ребрами один до одного.

Для отримання переда корсету необхідно продовжити ребра перших 4х сегментів до перетину з лінією верху корсету.

В результаті виконання побудови отримують розгортку поверхні тіла людини не враховуючи виступаючих частин, тобто. грудей та стегон. Подальше моделювання здійснюється методом

прилаштовування до отриманої поверхні ділянок (виступаючих частин), що відсутні, відповідно до фігури і моделі готового виробу. На лінії грудей розраховують та оформляють необхідну опуклість на груди, на лінії низу – опуклість на стегна.

У побудові лінії низу та розподілів надлишків обхвату стегна, беруть участь коефіцієнти побудови поперекового одягу.

Необхідне розсунення виточок розраховується з вимірювання напівобхвату стегна на рівні проекрованої лінії низу, надбавки та вимірювання з креслення.

Отримане розсунення розподіляється за ділянками креслення за принципом розподілу талеві виточки у спідниці чи штанах.

Проблема побудови корсетного виробу з втачною чашкою на широкий спектр повнотних груп була вирішена шляхом знаходження вихідної точки побудови - точки креслення латеральної точки грудної залози, що лежить в області. Суть побудови втачної чашки полягає в тому, що креслення, побудоване від цієї точки за перетвореними формулами, дозволяє побудувати центральну лінію вточування верхньої частини чашки.

Висновок. Провівши апробацію за результатами дослідження, можна дійти висновку про зручність та раціональність використання даного методу конструювання корсетних виробів. Побудова за даною методикою зручна за рахунок скорочення тимчасових витрат на побудову конструкції, для моделювання та градації в автоматизованому режимі проектування та забезпечує необхідну комфортність готового виробу.

Література

1. Козьмич Д. І. Товарознавство текстильних, швейних та трикотажних товарів. Козьмич Д. І., Поліщук Л. В., Діанич М. М. та ін. К.: Вища шк., 1992. 408 с.
2. Вироби швейні й трикотажні. Терміни та визначення: ДСТУ 2027–92. Чинний від 1993.01.01. К.: Держстандарт України, 1992. 22 с.
3. Л.В. Поліщук. Необхідність вдосконалення класифікації корсетних виробів. Л.В. Поліщук, О.В. Калашник, М.Г. Мартосенко. *Інноваційні розробки в товарознавстві*. 2010. – № 6. – С. 10-13.
4. Лесовець О. В. Аналіз антропометричної інформації для проектування корсетних виробів бюстгальтерної групи. *Technology audit and production reserves* — № 1/3(15), 2014. С. 27-29.